

РЕШЕНИЕ

№ 1486

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 13.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **11746** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 във вр. с чл. 21, ал. 3 от АПК във вр с § 8 от ПЗР на АПК.

Образувано е по жалба на О. Б. М. срещу отказ на кмета на район „В.“ – Столична община, обективиран в писмо № РВР23-ГР94-1939(3) от 16.11.2023 г. за предоставяне на строителни книжа за жилищна сграда в имот УПИ Х. – 925, кв.9, с. „Мрамор“.

В жалбата се твърди, че отказът е немотивиран, неправилен и незаконосъобразен. Сочи се, че с постановления отказ се засягат неблагоприятно правата и интересите на жалбоподателя, тъй като поисканите със заявлението строителни книжа са необходими във връзка със снабдяването с констативен акт за собственост на построената сграда. Сочи се, че сградата е построена в режим на съпругеска имуществена собственост, поради което жалбоподателят има право да се снабди с исканите строителни книжа, независимо че разрешението за строеж е издадено на името на съпругата му Г. А. М.. Според жалбоподателя не са налице процесуални и материалноправни пречки за извършване на исканата услуга, тъй като са представени достатъчно доказателства, за да се потвърди правния интерес и правото на собственост върху изградената сграда. Наред с това са изложени оплаквания, че в писмото – отказ от страна на органа не е посочено правно основание, нито ред и срок за обжалване. Иска се от съда да се отмени отказът и преписката да се изпрати на административния орган за извършване на административната услуга.

В съдебно заседание жалбоподателят – О. Б. М., редовно призован, се представлява от адв. П., която поддържа жалбата. Моли да се отмени процесното

писмо – отказ и да се върне преписката с указания за произнасяне по исканата административна услуга. Претендира разноски, за които представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – Кметът на район „В.“ – Столична община, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано въз основа на заявление РВР23-ГР94-1939 от 21.09.2023 г., подадено от О. Б. М., с искане да му бъдат издадени заверени копия от архитектурен проект на жилищна сграда, за която е издадено разрешение за строеж № 43/20.06.2018 г. на главния архитект на Столична община, район „В.“. Със заявлението са представени акт за сключен граждански брак, копие от разрешението за строеж, нотариален акт за покупко-продажба на недвижимия имот и пълномощно.

От представения по делото нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 180, том VI, рег. № 19491, дело № 1106 от 2007 г. се установява, че М. Р. М., Г. П. А., М. Б. Т., А. Н. Н. са собственици на поземлен имот с планоснимачен № 010560, находящ се в землището на [населено място], с площ от 1 544 кв.м.

От представения по делото нотариален акт за дарение на недвижим имот № 125, том VI, дело № 1003/2021 г. се установява, че Г. П. М. дарява на дъщеря си Й. О. М. собствения си недвижим имот-поземлен имот с идентификатор № 49206.2633.9069, с площ от 385 кв.м., находящ се в [населено място], район „В.“, с предишен идентификатор № 49206.2633.925.

Видно от представено удостоверение за сключен граждански брак на 06.05.2018 г. и декларация за гражданство и гражданско състояние по чл. 25, ал. 8 от ЗННД, семейното положение на О. Б. М. е женен за Г. П. М..

Не се спори между страните, а и от представеното по делото и прието като доказателство разрешение за строеж № 43 от 20.06.2018 г., издадено на името на съпругата на жалбоподателя се установява, че въз основа на одобрените инвестиционни проекти от главния архитект на район „В.“ се разрешава строежа на „Жилищна сграда“ в поземлен имот с идентификатор 49206.2633.9069, УПИ ХХП-925, кв. 9, м. [населено място]

Видно от писмо с изх. № РВР23-ГР94-1939 от 21.09.2023 г. на основание чл. 26 АПК административният орган е изпратил уведомление до Г. П. М., като заинтересована страна в производството, в качеството ѝ на собственик на земята, върху която е изградена сградата.

При така установените факти съдът намира следното от правна страна :

Жалбата е насочена срещу отказ за извършване на административна услуга, обективиран в оспореното писмо, подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съдът намира, че оспореното писмо представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК, тъй като с него се отказва издаването на заверени копия на документи от значение за признаване или упражняване на права и задължения. Според § 8 от ПЗР на АПК уредените в кодекса производства за издаване

на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Издаването на заверени копия на архитектурните проекти представлява административна услуга по смисъла на §1, т. 2 от ДР на Закона за администрацията, като формата на заявленията (исканията), редът и сроковете за отстраняване на недостатъци в тях, препращането на компетентен орган, сроковете за извършване на административни услуги и другите въпроси, свързани с издаването на актове във връзка с административното обслужване, се определят в Глава пета, Раздел I на АПК, съобразно общата препратка на чл. 7, ал. 1 от Наредба за административното обслужване.

За да постанови оспорения отказ административният орган е приел, че жалбоподателят О. Б. М. не притежава право на собственост върху УПИ ХХП-925, кв. 9, м. [населено място], за да има право да се снабди със строителните книжа за жилищната сграда, построена върху имота.

Този извод на административния орган, с който е отказана поисканата административна услуга, настоящият съдебен състав намира за неправилен и незаконосъобразен, като съображенията му за това са следните:

Не е спорно по делото, а и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че по време на брака между жалбоподателя и Г. П. М., въз основа на одобрените инвестиционни проекти от главния архитект на район „В.“, се разрешава строежа на „Жилищна сграда“ в поземлен имот с идентификатор 49206.2633.9069, УПИ ХХП-925, кв. 9, м. [населено място], който към онзи момент е бил лична собственост на Г. П. М.. Тъй като по делото не са ангажирани доказателства за режима на имуществените отношения между съпрузите, съдът приема, че в случая е приложимо общото правило на чл. 18, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 18, ал. 3 СК, тоест налице е законов режим на общност – СИО. При тези данни неправилно административният орган е отказал извършването на административната услуга с единствения мотив, че жалбоподателят не притежава право на собственост на УПИ ХХП-925, кв. 9, м. [населено място], върху който е изградена сградата. Действително жалбоподателят не е собственик на земята, за която е издадено разрешението за строеж на жилищната сграда, но това обстоятелство априори не изключва възможността сградата да е в режим на СИО и съответно жалбоподателят да има право да се снабди със строителните книжа. Ето защо, административният орган не може да откаже извършване на услугата, тъй като така неоснователно ще препятства защитата на правата на жалбоподателя да се снабди с архитектурните проекти на сградата, в случай че твърди да е извършил строежа.

В това административно производство органът може от външна страна да извършва преценка на факти, обуславящи правото на собственост, доколкото се иска предоставяне на архитектурни проекти. От друга страна обаче следва да съобрази, че от писмените доказателства, приложени към заявлението се установява, че жалбоподателят е съпруг на титуляра на издаденото разрешение за строеж на жилищна сграда, което е достатъчно да обоснове правния му интерес от извършването на административната услуга.

По изложените по-горе аргументи съдът намира, че жалбата се явява основателна, като така постановения отказ следва бъде отменен и делото следва да се изпрати на

органа като преписка с указания да се произнесе съобразно мотивите на настоящото решение.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски на основание чл. 143, ал. 1 АПК такива му се дължат – 10 лева за ДТ и 1000 лева за адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 и чл. 173, ал. 2 и чл. 143 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ на кмета на район „В.“ – Столична община, обективиран в писмо с изх. № РВР23-ГР94-1939(3) от 16.11.2023 г., постановен по заявление за извършване на административна услуга във връзка с жилищна сграда в имот УПИ Х. – 925, кв. 9, с. „Мрамор“.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на район „В.“ – Столична община с указания за извършване на исканата административна услуга в 7-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение, при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите му.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на О. Б. М. сумата от 1010 (хиляда и десет) лева, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: